Gândeşte-te la ceea ce ai, nu la ceea ce ai pierdut!

>>> continuare din pagina 1

setea de socializare, privind pe după perdele „normalitatea“ de afară. Cît de normală este însă o societate care îl ostracizează, atît printr-o lege chițibușară, cît şi printr-o atitudine ostentativă care, pe motiv că nu corespunde majorității, îl transformă într-un om invizibil?

O lege europeană, ciuntită mioritic

E deja un clişeu: avem o lege, ce facem cu ea? Ca multe altele, Legea privind drepturile persoanelor cu handicap face parte din acel şir de nenumărate legi date de ochii frumoşi ai europenilor, generoasă inițial, strictă şi serioasă, ca un ceas elvețian. Dacă ar fi fost însă aşa, problema accesibilizării era de mult rezolvată pentru că Legea 519/2002 prevedea accesi-bilizarea totală a domeniului public pînă la finele lui 2005, prin termene de genul: „pînă la 31 decembrie 2003 se va finaliza accesibilizarea instituțiilor publice, a magazinelor, a restaurantelor, a sediilor prestatorilor de servicii, precum şi a căilor publice de acces“. Sau: „pînă pe 31 decembrie 2005 trecerile de pietoni vor avea sisteme de semnalizare sonoră şi vizuală pentru persoanele cu handicap“. Exemplele ar putea continua, termenele fiind date într-o veselie, însă enumerarea lor ar fi inutilă, de vreme ce majoritatea s-au anulat. Prin Decretul nr. 1335 din 4 decembrie 2006, când a fost promul-gată noua Lege, acele termene neîndeplinite nu numai că n-au fost reluate, dar au şi ieşit cu totul din vizorul legalității. „Termenele de accesibilizare au fost depăşite, deci era ridicol să mai fie menționate“, ar fi declarat reprezentanților Funda-ției Soros România, sec, într-o conferință, oficialii Autorității Naționale pentru Persoanele cu Handicap (ANPH).

Pe undeva, e ironic de logic. Pe de altă parte însă, cinismul e de-a dreptul revoltător. Cine trebuia să aplice legea, cine e vinovat pentru neaplicarea ei? Inițial, ANPH era în măsură să monitorizeze aplicarea legii. Însă, cum totul era „nou“, un „început de drum“, iar românu-i milostiv, ANPH s-a limitat, în primă fază, doar la avertismente. Apoi, mai precis anul acesta, s-a înființat o comisie sau cam aşa ceva, pre numele său Inspecția Socială, un loc de aterizare a pisicii.

Singura certitudine: nimeni nu-i vinovat pentru faptul că, deşi e finele lui 2007, deşi sîntem țară europeană, nici o instituție din România nu e pe deplin accesibilizată, iar persoanele cu handicap sînt condamnate încă la izolare. Singura speranță: termenul de 31 decembrie 2010, cînd autoritățile administrației publice locale „au obligația să ia măsuri pentru a facilita accesul persoanelor cu handicap la mijloacele de transport“. Pînă atunci însă, timp e berechet de alte ordonanțe.

Cum se poate profita de pe urma lor

Mi se povesteşte: Elena Filip, directoarea executivă de la Fundația Motivation, utilizatoare de scaun pe rotile, şi-a construit singură rampă la bloc. Mi se spune: nu numai că nu a fost ajutată, însă totul s-a petrecut cu rezistență din partea vecinilor.

Mi se mai povesteşte: Marian Minculescu, preşedintele Societății Handicapaților Locomotor (SHL), tot utilizator de scaun pe rotile, întîmpină aceleaşi greutăți şi reticențe din partea aceluiaşi tip de vecini.

În ambele cazuri, după ce rampa a fost construită, toți vecinii o folosesc, femeile cu copii mici în căruț, cei care vin de la piață etc. Văd, deunăzi, la intrarea într-un supermarket, două tinere care se îndemnau reciproc să o ia pe „scurtătură“, adică pe panta de acces pentru persoane cu handicap: „Hai, fă, pe la handicapați, că-i mai uşor“. Mai au şi scaune rezervate în autobuze şi metrouri, mai au şi locuri de parcare… bine că nu prea ies din casă să le folosească.

Cînd l-am sunat pe Marian Minculescu, preşedintele Societății Handicapaților Locomotor din România, acesta m-a rugat să vin la el acasă pentru interviu. Este în scaun pe rotile şi locuieşte în Bucureşti.

„Accesibilizarea este nodul gordian al problemei integrării“ - îmi spune din start. „Odată rezolvată, s-ar elimina multe probleme de integrare şi vizibilitate. N-avem acces să ieşim din bloc, darămite la educație. Legea prevede instruirea acasă pînă în clasa a VIII-a, dar pe urmă ce faci? Liceele şi instituțiile de învățămînt n-au facilități şi foarte puțini sînt cei care se încumetă şi care au ajutorul necesar pentru a face efortul să treacă peste lipsa de accesibilizare.“

Legea? Prevede multe, prevede, de exemplu, şi gratuitatea pe transportul în comun, dar cum poți accesa această facilitate dacă însuşi transportul în comun nu e accesibil? Discutăm şi despre locuri gratuite de tratament. „În afara faptului că pentru acele bilete trebuie să te duci la casa de pensii, să stai la cozi, să te bați cu toată lumea de pe-acolo, chiar dacă îți iei biletul, cum ajungi acolo?“ Cît despre accesibilizarea instituțiilor, e la fel de sublimă. „Un exemplu clar, noua clădire a Tribunalului: n-are rampă. Şi cu asta spun totul.“ Întreb cine ar trebui să monitorizeze respectarea legii şi cine să impună sancțiuni. „Preşedintele ANPH, Didilescu, a încercat să scape de cît mai multe atribuții. ANPH a devenit ca să-l citez pe Turgheniev - un cuib de nobili. Doar că sînt nişte nobili fără noblețe, pentru că se pretează la clientelă politică şi interese personale.“

Conflictul dintre SHL şi ANPH a început anul trecut, în martie, în urma acordării de către ANPH de fonduri destinate proiectelor pentru oameni cu handicap. „Cîştigătorii finanțărilor nu erau nici pe departe Asociații ale persoanelor cu handicap. N-aveau în statut nici măcar o referire la persoanele cu handicap. Au primit însă fiecare echivalentul a 50 de mii de euro pe proiecte cu locuințe protejate. Locuințele se află undeva în fundul țării, în regiuni unde nu există nici măcar apă curentă, fiind construite ca ultimele case din satele respective şi n-au fost terminate nici măcar în luna martie a anului acesta, deşi termenul-limită în proiect era 30 noiembrie 2006. Or, în contract scrie că, dacă nu respecți deadline-ul, nu numai că trebuie să rambursezi întreaga sumă, dar mai intri şi sub incidența legii. Nu s-a întîmplat însă nimic.“

Cum ne merge oficial?

Contactînd ANPH, dorind să aflu a doua parte a poveştii, privind conflictul cu SHL (cu toate că preşedintele SHL afirmă că procesul cu ANPH a fost cîştigat), Silviu

>>> continuare în pagina 11

Remember:

Mariana Mihoc

O viață din întâmplare

Mariana Mihoc obişnuia să povestească despre naşterea sa: "M-am născut dintr-o întâmplare, la 7 luni, la 30 noiembrie 1950, în Bacău. Tatăl meu era şofer. Cum mama era tânără şi tata o iubea foarte mult, o lua peste tot cu el. Într-o zi, nu mai ştiu din ce motiv, tata era să ajungă cu maşina într-o prăpastie. A reuşit să redreseze, dar mama s-a speriat îngrozitor şi, cum era însărcinată... Aşa m-am născut eu".

Asupra Marianei - singurul copil al familiei Mihoc - s-a revărsat dragostea tuturor. Uneori, însă, cerul copilăriei i-a fost întunecat de norii neînțelegerilor dintre părinți. Analizându-se la rece, Mariana crede că sensibilitatea, preaplinul ei emoțional, se datorează acelor momente de tensiune dezlănțuită dintre părinții ei, la care a fost martoră când era mică. Până s-au mai calmat lucrurile în familie, a petrecut câțiva ani în Ardeal, la nişte rude.

A început şcoala primară la Bacău şi cursurile liceale la Iaşi. Amintirile Marianei despre acea perioadă a existenței ei sunt luminoase. Era un copil sănătos, vesel, plin de viață, activ.

Născută pentru sport

Asemenea multor colegi, Mariana Mihoc este atrasă de sport. Mai întâi face atletism. Se remarcă în proba de 800 de metri, probă în care ajunge la performanțe de nivel național, într-o vreme când vedeta demifondului era Ileana Silay. Mariana Mihoc îşi amintea: "Rădeam acum doi-trei ani, când am întâlnit-o pe Maricica Puică (*multiplă campioană mondială şi olimpică* n.r.) şi am întrebat-o: "Mai ții minte când te băteam cu o tură la 800 de metri?" Ea mi-a răspuns: "Oh, şi tu, nu mai spune asta la toată lumea!!!" Însă ea a continuat, iar eu m-am convertit la handbal, o pasiune mai veche, de prin clasa a 7-a".

Handbalul avea să-i ofere, de-acum înainte, multe bucurii Marianei. Bună atletă, cu o detentă impresionantă, atrage curând atenția unui antrenor de la Politehnica Iaşi, care-i propune să joace în echipa studentelor. În anul 1969 se hotărăşte să dea la ICEF, cu câteva săptămâni înainte de admitere.

Mariana avea multe amintiri din facultate. Ea povestea: "Cred că eram născută pentru sport: jucam bine volei, jucam bine baschet, alergam bine... Nicolau zicea: "Vino la mine, la baschet!..." Roman zicea: "Hai dom'le de ce nu joci volei!..." La atletism, la fel, doamna Plocon zicea: "Vino la mine!". În cele din urmă, ca să nu supăr pe nimeni, mi-am ales specializare fotbal.

Studiază cu Mircea Angelescu, față de care are o mare admirație şi devine prima femeie antrenor de fotbal din România, cu studii superioare. Antrenează chiar o perioadă de timp piticii de la Unirea Tricolor şi Sportul Studențesc. Joacă însă handbal pentru Progresul, cu care ocupă locul doi în campionat şi este selecționată în echipa națională. Deşi nu era titulară, Mariana s-a dovedit o piesă solidă în structura echipei. Detenta şi dinamismul ei îi atrag şi o poreclă din partea colegelor: "Căluțul Fury".

Alegere nepotrivită

Tot acum cunoaşte gustul amar al decepțiilor sentimentale. "Aveam 28 de ani, voiam şi eu să am casa mea, bărbatul meu, nu numai aşa, relații trecătoare. Să intru în rândul lumii", îşi aminteşte Mariana. Insistențele unui fost boxer, pe fondul unei sarcini neaşteptate - "Te iau şi cu copil!", i-a spus el - şi a lipsei de cavalerism a tatălui copilului, o aduc pe Mariana în fața ofițerului stării civile. Petrică Stroe, fost boxer la Steaua, se ține de cuvânt şi o ia de nevastă. Familia Stroe se mută într-o garsonieră în Drumul Taberei.

Petrică avea o fire conflictuală, înclinată spre alcool, şi un comportament violent. Viața în doi se transformă în curând în coşmar. Bătăile repetate, tratamentul verbal umilitor, hachițele continue ale unui bărbat suferind de complexe de inferioritate, o împing pe Mariana la un gest disperat.

Într-o joi seara, la 1 iunie 1978 - trecuseră şase luni de la cununie -, cei doi soți Stroe ajung acasă după un scandal monstru la părinții lui Petrică. Ieşindu-şi din fire, potrivit naturii lui, acesta îi dăduse o palmă mamei lui şi-i produsese tatălui fractură de maxilar cu un croşeu. În garsoniera de la etajul trei din Drumul Taberei se desfăşoară actul final al unei vieți care nu anunța prin nimic un asemenea sfârşit dramatic.

Sosind acasă, Mariana intră în cameră, Petrică rămâne pe hol şi caută ceva. În cele din urmă, intră şi el în cameră. În mână avea o curea subțire. Mariana îşi va aminti acele clipe toată viața: " Când am vazut că se uită la lustră, am crezut că vrea să mă spânzure. Dacă era de bătaie, mi-am zis, lua cureaua lată. Gata, mi-am spus, sar şi mă duc la Miliție. Am pus piciorul pe un scaun şi am sărit din balcon. În aer, mi-am dat seama că vin cu capul în jos. M-am ferit, şi am căzut lată pe un răzor de trandafiri retezați. Eram perfect lucidă. Am auzit nişte babe exclamând: - Aoleo, maică, ce-a fost asta?!? În jurul mijlocului m-a strâns un cerc de foc".

Viața pe patru roți

Au urmat câteva luni de spitalizare, ani de exerciții de recuperare, resemnarea într-un cărucior. Fatalmente divorțul. Petrică şi-a cumpărat iertarea cu promisiuni de devotament, după care a divorțat şi s-a pierdut prin Statele Unite.

Dupa '89, Mariana începe, practic, o nouă viață. Încropeşte o echipă de baschet în căruciore, se dedică organizării mişcării asociative a persoanelor cu handicap. Participă la întâlniri, este aleasă în diferite foruri ale organizațiilor internaționale ale persoanelor cu handicap, instruieşte tineri utilizatori de fotoliu rulant în secretele vieții independente. Pare, într-un cuvânt, că existența ei are din nou un sens.

Mariana Mihoc a avut o viață plină de necazuri. A cunoscut dragostea şi a băut până la fund cupa decepțiilor. Profitând de slăbiciunea ei interioară, pe care nu o exterioriza niciodată, a atacat-o nemilos cancerul. În ciuda dârzeniei cu care s-a luptat pentru viață, Mariana nu a mai putut câştiga această ultimă bătălie.

Sursa: www.integration.ro

Cuvintele speranței (VII)

Ion Buciuman

"El va şterge orice lacrimă din ochii lor. Şi moartea nu va mai fi. Nu va mai fi nici tânguire, nici ţipăt, nici durere, pentru că lucrurile dintâi au trecut."

Apocalipsa 21: 4

Când Dumnezeu Se va pleca cu iubire şi compasiune pentru a şterge orice lacrimă din ochii noştri, va fi ceva care va întrece cu mult, în măreţie şi efect, scena de gingăşie şi tristeţe a copilăriei mele. Gestul divin va avea conotaţii cosmice. Dumnezeu va vindeca izvorul lacrimilor noastre. Nu va mai fi durere. Şi nu este vorba aici despre un medicament miraculos care să ne facă să nu mai simţim durerile. Nu va fi un calmant nemaipomenit, ci va fi o vindecare radicală, va fi eradicată durerea însăşi.

...

Între locul alergării şi durerilor noastre cotidiene şi nemărginirea veşniciei, este puntea, puterea şi lucrarea credinţei. (...) Putem folosi timpul acestei vieţi exersându-ne credinţa şi apropiindu-ne de fericita speranţă, sau putem alege calea necredinţei, a neascultării şi a pierzării. În timp ce alegerea ne aparţine, consecinţele sunt inevitabile. Să ne asumăm răspunderea propriei noastre fericiri şi să ne pregătim pentru aşezarea din nou a lucrurilor care au să vină în curând. Atunci Dumnezeu va şterge orice lacrimă din ochii noştri şi moartea şi durerea nu vor mai fi.

Îmi revine mereu în minte o scenă de mare sensibilitate, petrecută de mult, în copilărie. Erau doi copii necăjiți, un băiat de vreo cinci anişori şi sora lui mai mare, care avea grijă de el. Şedeau în fața casei lor sărace şi se uitau la maşinile şi oamenii care treceau pe uliță. Era frig şi le era foame. Băiatul mai scâncea din când în când, zgribulindu-se lângă sora lui, care făcea față cu bine momentului. La un moment dat fetița se uită la fratele ei şi observă o lacrimă care tocmai se prelingea pe obrazul lui. Cu un gest vrednic de o adevărată mamă, întinse un deget şi şterse lacrima frățiorului ei. Era atâta gingăşie şi compasiune în mişcările fetiței încât, parcă toată durerea mizeriei umane fusese luată odată cu lacrima aceea mică de pe fața băiatului. N-am să uit acest episod, dar nu pot să

nu mă gândesc la faptul că a doua zi scena s-a repetat din nou şi din nou. Cu siguranță că aceşti copii au crescut mari, dar şi durerea şi suferința au continuat să crească şi s-au făcut şi mai mari.

Când Dumnezeu Se va pleca cu iubire şi compasiune pentru a şterge orice lacrimă din ochii noştri, va fi ceva care va întrece cu mult, în măreție şi efect, scena de gingăşie şi tristeţe a copilăriei mele. Gestul divin va avea conotații cosmice. Dumnezeu va vindeca izvorul lacrimilor noastre. Nu va mai fi durere. Şi nu este vorba aici despre un medicament miraculos care să ne facă să nu mai simțim durerile. Nu va fi un calmant nemaipomenit, ci va fi o vindecare radicală, va fi eradicată durerea însăşi.

Durerea este lucrul pe care încercăm să-l evităm pe cât se poate. Nimeni nu doreşte să sufere. Până la urma urmei, durerea devine genericul sub care se ascunde şi se cuprinde întreaga tulburare şi neliniştе omenească. Noi nu avem vocația durerii, în ciuda faptului că ne-am născut, ne-am obişnuit cu ea

>>> continuare în pagina 05

>>> continuare din pagina 04

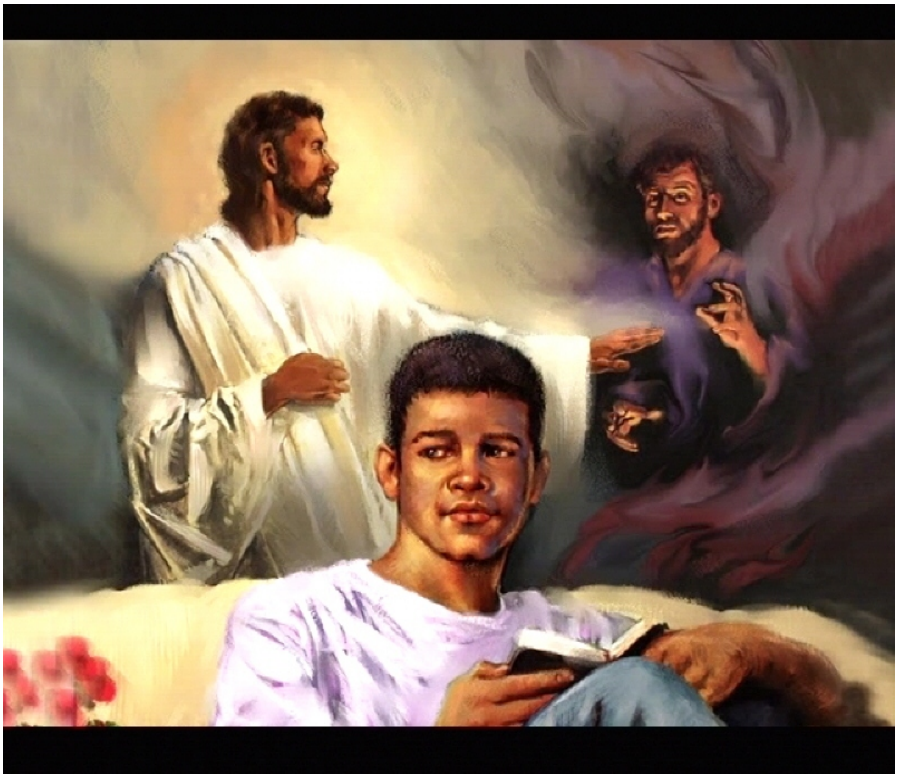

şi nici nu o putem evita. Noi avem, în schimb, aspirația şi neliniştea fericirii, bucuriei şi păcii. Le căutăm, le visăm, ni le imaginăm. Suntem dispuşi să plătim, să facem orice pentru un lucru care ne promite, chiar şi numai puțin dintr-una dintre aceste lucruri.

Baza fundamentală a durerii este aşezată pe realitatea păcatului şi a răului existent în lume şi în oameni, în noi înşine. Nimeni nu este scutit de această realitate. Toți ne-am născut în această realitate. Idealurile noastre vin însă dintr-o altă realitate anterioară căderii, descompunerii şi morții. O asemenea realitate va fi restabilită de Dumnezeu pe pământ, după ce va fi îndepărtat răul, păcatul şi moartea din univers. Atunci, El va şterge orice lacrimă din ochii noştri.

Veşnicia viitoare este rezervată vieții veşnice, vindecării depline şi creşterii absolute. Experiența noastră actuală este o perioadă de tranzit către o asemenea realitate promisă de Dumnezeu. Făgăduința divină se bazează pe puterea lui Dumnezeu de a-Şi supune şi a conduce toate lucrurile. Lui Dumnezeu nu-I scapă nimic din tot ceea ce se întâmplă sub soare, măcar că El nu este de acord cu tot ce are loc. Este o expresie a harului Său, faptul că El lasă răul să existe şi să se manifeste sub infinitatea de forme ale existenței. Dar acest har va avea un capăt, o margine peste care nu se poate trece.

Între locul alergării şi durerilor noastre cotidiene şi nemărginirea veşniciei, este puntea, puterea şi lucrarea credinței. Trecerea spre cele desăvârşite şi veşnice este o funcție a credinței noastre. Putem folosi timpul acestei vieți exersându-ne credința şi apropiindu-ne de fericita speranță, sau putem alege calea necredinței, a neascultării şi a pierzării. În timp ce alegerea ne aparține, consecințele sunt inevitabile. Să ne asumăm răspunderea propriei noastre fericiri şi să ne pregătim pentru aşezarea din nou a lucrurilor care au să vină în curând. Atunci Dumnezeu va şterge orice lacrimă din ochii noştri şi moartea şi durerea nu vor mai fi.

Salvatorul omorât

« Dar Dumnezeu Îşi arată dragostea faţă de noi prin faptul că, pe cînd eram noi încă păcătoşi, Hristos a murit pentru noi. »
Romani 5: 8

Ralph era cel mai bun câine Saint-Bernard din munții Alpi: salvase deja 67 de oameni. Cabinierii si toți lucrătorii de la Salvamont îl iubeau pe Ralph. În dimineața aceea, Ralph ieşi din cuşca lui cu paşi domoli, dar hotărâți. Privi mai întâi în diferite direcții, apoi porni pe poteca ce ducea la pârtia de schi. Vântul bătea cu mare putere. Lupta lui cu zăpada şi-a meritat efortul, deoarece, după o oră de căutare, Ralph a găsit un om căzut în zăpadă. Se apropie repede şi cu mirosul său simți că omul mai respira. Imediat câinele îi linse mâinile si fața pentru a-l mai încălzi puțin. În multe cazuri, omul îşi revenea prin aceasta, iar apoi, ajutat de câine, mergea la cabană. Alteori, când omul era prea obosit, câinele dădea alarma şi atunci veneau cei de acolo în ajutor. Acum însă, omul nu se mişca deloc, iar distanța până la cabană era prea mare.

Câinele îşi întinse corpul său mare si îmblânit peste omul aproape înghețat, ca să-l încălzească mai bine. Vântul rece îl lovea pe bietul câine, dar el stătea acolo la datorie. Câtă bucurie o fi simțit câinele când omul a început să se mişte?! Într-un târziu omul a deschis ochii. El nu înțelegea însă unde se află. Când a văzut deasupra lui un câine uriaş, s-a speriat. Era convins că este un lup. Fără să judece prea mult, cu o mişcare bruscă şi-a scos cuțitul de vânătoare şi l-a înfipt adânc în pieptul câinelui. Acesta a scos un urlet sfâşietor. Ar fi putut să-l muşte pe om de gât, dar nu i-a făcut nici un rău. Clătinându-se, a început să-şi croiască încet, cu greu şi cu dureri mari, un drum spre adăpost. În urma lui rămânea pe zăpadă o dâră roşie de sânge.

Omul care fusese salvat, şi-a dat seama de ceea ce făcuse şi a început să plângă. S-a ridicat cu greu şi a mers pe urmele câinelui. Ajuns la adăpost, Ralph a căzut jos. Cabinierul, cutremurat de suferința câinelui, a chemat ajutoare şi l-au dus pe brațe în holul cabanei. Cu toții plângeau, în timp ce Ralph le lingea mâinile. Omul salvat a căzut în genunchi şi i-a zis câinelui: **"Iartă-mă!"** Mângâind blana câinelui salvator, acesta a lins mâna omului. „V-a iertat", zise cabanierul. În clipa aceea, câinele şi-a lăsat capul într-o parte. Murise, după ce salvase încă un om.

Noi suntem pierduți pe căile păcatului ca omul în munți. Mântuitorul a venit să ne caute. Noi L-am răstignit. Ca şi omul din povestire, şi tu trebuie să regreți păcatele şi să le mărturiseşti Salvatorului ceresc. Aşa vei obține iertarea Sa.

Trimisă de **Dinescu Emilia - Valea Stânii (Argeş)**

Depinde de tine...

« ...ți-am pus înainte viața şi moartea, binecuvântarea şi blestemul. Alege viața, ca să trăieşti, tu şi sămânța ta »
Deuteronom 30: 19 u.p.

A fost odată un văduv care locuia împreună cu cele 2 fete ale sale, care erau foarte curioase şi inteligente. Fetele îi puneau mereu multe întrebări... la unele ştia să le raspundă, la altele nu...

Cum îşi dorea să le ofere cea mai bună educație, într-o zi şi-a trimis fetele în vacanță cu un înțelept. Înțeleptul ştia întotdeauna să le răspundă la întrebările pe care ele le puneau. La un moment dat, una dintre ele a adus un ***fluture albastru*** pe care plănuia să îl folosească pentru a-l înşela pe înțelept.

„*Ce vei face?"* o întrebă sora ei.

„O să ascund fluturele în mâinile mele şi o să întreb înțeleptul dacă e viu sau mort. Dacă va zice că e mort, îmi voi deschide mâinile şi *îl voi lăsa să zboare*. Dacă va zice că e viu, *îl voi strânge şi îl voi strivi*. Şi astfel orice răspuns va avea, se va înşela."

Cele două fete au mers într-o clipă la înțelept şi l-au găsit meditând.

"Am aici un fluture albastru. Spune-mi înțeleptule, e viu sau mort?"

Foarte calm, înțeleptul surâse şi îi zise:

„**Depinde de tine**... fiindcă e în mâinile tale."

Aşa este şi viața noastră, prezentul şi viitorul nostru. Nu trebuie să învinovățim pe nimeni când ceva nu merge. **Viața noastră e în mâinile noastre, ca si fluturele albastru. De noi depinde să alegem ce vom face cu ea.**

Cât despre bunul Dumnezeu, prin Cuvântul Său (care este o sublimă şi impresionantă scrisoare de dragoste, dar şi o "hartă detaliată") ne arată şi ne spune: "*Iată drumul, mergeți pe el!*" (Isaia 30: 21).

Îl vom asculta!?

Trimisă de: **Sava Marin - Feteşti (Ialomița)**

Insuficiența renala acuta

- prima parte -

Generalități

Insuficiența renală acută se caracterizează prin faptul că rinichii, în mod brusc, nu-şi mai îndeplinesc funcția. În mod normal rinichii filtrează produşii de metabolism (deşeurile) şi mențin nivelul normal de apă, sare şi minerale (electroliți) din sânge. Când rinichii nu mai funcționează, produşii de metabolism, lichidele şi electroliții se acumulează în organism, ceea ce poate duce la o situație ce pune viața în pericol.

Cauze

Un număr de boli şi condiții speciale pot face ca rinichii să înceteze să mai funcționeze în mod normal. Un pacient poate face insuficiență renală acută dacă acesta:

- a pierdut o cantitate mare de sânge. Această situație poate apărea din cauza unei răniri grave sau unei intervenții chirurgicale majore. S-a deshidratat din cauză că a vomitat sau din cauza excesului de diuretice
- are o afecțiune cardiacă serioasă, ca insuficiența cardiacă, infarct miocardic, aritmie (ritm cardiac anormal) valori tensionale mari, endocardita, valvulopatie sau tamponada cardiacă
- are o afecțiune care poate afecta rinichii sau ficatul, ca de exemplu sindrom nefrotic, ciroză hepatică, lupus eritematos sistemic sau o altă boală care cauzează inflamația vaselor sanguine (vasculită)
- are altă afecțiune serioasă, ca malnutriție severă, arsuri, o vătămare gravă sau sindrom de strivire sau o infecție gravă (sepsis)
- a folosit medicamente care pot afecta rinichii, inclusiv antibiotice ca gentamicina sau streptomicina, inhibitori de enzimă de conversie pentru valorile tensionale mari, antiinflamatoare nesteroidiene ca aspirina sau ibuprofenul sau substanțe de contrast folosite în unele investigații

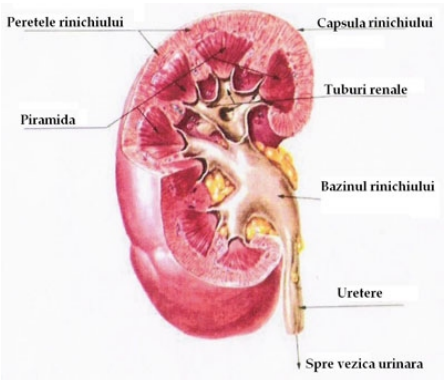

cu raze X

- are o obstrucție bruscă la un anumit nivel pe traiectul urinar care blochează eliminarea urinii din rinichi. Litiaza renală, tumorile, o injurie a tractului urinar sau o prostată mărită de volum pot cauza blocaje.

Simptome

Insuficiența renală acută adesea nu cauzează simptome pe care pacientul să le poată observa. Dacă pacientul se află în spital, investigațiile efectuate pentru alte afecțiuni pot detecta şi afectarea rinichilor. Când apar simptomele, acestea pot fi:

- edematierea (umflarea) picioarelor şi a labei picioarelor
- producția mică de urină sau lipsa ei (oligoanurie)
- senzație de sete şi gură uscată
- tahicardie (ritm cardiac accelerat)
- senzația de amețeală când pacientul stă în picioare
- inapetența (lipsa poftei de mâncare), greață şi vărsături
- confuzie, anxietate, neliniște sau somnolență.
- durere pe una din părți, chiar sub cutia toracică şi până la nivelul taliei (dureri în flancuri).

Simptomele pot ajuta la determinarea tipului de insuficiență renală.

Deshidratarea severă, o cauză frecventă a insuficienței renale acute prerenale, poate cauza senzația de sete, lipsa dexterității (coordonării) sau senzația de leşin şi un puls rapid şi slab.

O obstrucție a tractului urinar, care cauzează insuficiența renală acută postrenală, poate cauza dureri în flancuri sau în lojele renale, sânge în urină (hematurie) sau reducerea producției urinare (oligurie).

Sindromul uremic (uremia) este o complicație serioasă a unei insuficiențe renale acute prelungite şi severă. El poate cauza amețeli severe, confuzie, convulsii, ritm cardiac neregulat şi acumularea de lichid în plămâni (edem pulmonar).

Mecanism fiziopatogenetic

Insuficiența renală acută se dezvoltă în interval de câteva ore până la câteva zile, când rinichii îşi pierd abilitatea de a elimina produşii de metabolism şi excesul de lichide din organism. Cauza cea mai frecventă este reducerea fluxului sanguin spre rinichi, fie din cauza deshidratării, unei operații, unei infecții severe sau unei injurii (răniri). Când scade fluxul sanguin spre rinichi, produşii de metabolism şi excesul de lichid nu sunt eliminate în mod adecvat din organism.

Tratamentul poate rezolva insuficiența renală acută în câteva zile sau săptămâni.

Dar la unele persoane se produc alterări permanente a structurii rinichilor care conduc la insuficiența renală cronică. Un mic procent din aceştia vor fi nevoiți să facă dializă în mod regulat sau transplant de rinichi.

Dacă insuficiența renală acută nu este tratată, se pot dezvolta complicații care afectează întregul

>>> continuare în pagina 08

>>> continuare din pagina 07

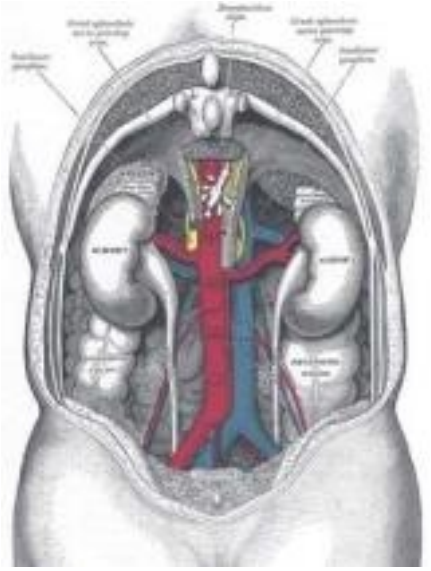

organism. Printre acestea se numără:

-infecția. Este una din cele mai frecvente complicații din cauza faptului că sistemul imunitar al pacientului nu mai funcționează corect

- sindromul uremic (uremia). Poate cauza amețeli puternice, confuzie, convulsii, ritm cardiac neregulat şi acumulare de lichid în plămâni (edem pulmonar)

- creşterea potasiului în sânge (hiperkaliemie). Aceasta poate duce la probleme cardiace serioase. Aproape jumătate din persoanele care au dezvoltat insuficiență renală acută îşi revin şi majoritatea au o funcție renală suficientă pentru a duce o viață normală.

Persoanele mai în vârstă şi cele care au probleme medicale serioase e mai puțin probabil să îşi recapete starea de sănătate anterioară. Cei care decedează, o fac din cauza afecțiunii care a cauzat insuficiența renală şi nu din cauza insuficienței renale însăşi.

Factori de risc

Persoanele care au anumite afecțiuni sau boli şi care sunt mai în vârstă sunt mai susceptibile să facă insuficiență renală acută. Afecțiunile care pot creşte riscul sunt:

- existența unei boli a rinichilor sau a ficatului ca sindromul nefrotic sau ciroza hepatică
- diabetul zaharat
- insuficiența cardiacă
- hipertensiunea arterială
- obezitatea.

Insuficiența renală acută apare de obicei la persoane care sunt deja bolnave grav şi se află în spital sau la terapie intensivă. Persoanele care au avut o intervenție chirurgicală cardiacă sau abdominală sau transplant de măduvă au un risc mai mare.

Consultul de specialitate

Insuficiența renală acută este de obicei diagnosticată în timpul unei spitalizări pentru o altă afecțiune. Aproximativ 30% dintre persoanele diagnosticate cu insuficiență renală acută sunt într-o unitate de terapie intensivă.

Trebuie consultat medicul specialist în regim de urgență dacă pacientul nu a urinat deloc în ultimele 24 de ore.

Trebuie efectuat consultul medical dacă pacientul:

- are probleme cu urinatul
- urinează cu sânge (hematurie)
- în mod constant urinează mult mai puțin decât în mod normal
- are semne de boală cronică renală, ca de exemplu scăderea în greutate, grețuri şi vărsături, edematiere sau senzație de oboseală.

Expectativa vigilentă

O abordare de tipul temporizării adresabilității către medic nu este de preferat în cazul insuficienței renale acute. Dacă o persoană a fost diagnosticată cu, sau ar putea avea insuficiență renală acută, aceasta trebuie să se trateze. Medicul specialist va lua măsuri pentru a creşte fluxul sanguin către rinichi şi pentru a susține rinichii până când aceştia vor începe să funcționeze normal.

Medici specialişti recomandați

Următorii medici specialişti pot pune un diagnostic de insuficiență renală acută:

- medicul de familie
- medicul specialist internist
- medicul specialist pediatric
- medicul specialist nefrolog.

Pacientul poate fi tratat de medicul specialist nefrolog sau internist în funcție de severitatea insuficienței renale acute. Dacă pacientul se află intr-o unitate de terapie intensivă unde s-a diagnosticat insuficiența renală, acesta va fi tratat cel mai probabil de către un medic nefrolog.

- va urma -

Sursa: www.sfatulmedicului.ro

NOTĂ: ***Scopul acestei rubrici este de a ajuta cititorii să folosească în mod raţional resursele terapeutice ale plantelor medicinale. Pentru diagnosticul şi tratamentul bolilor apelaţi la medicul de familie sau la un medic specialist.***

Genţiana

Genţiana (Gentiana lutea) este o plantă care creşte în zona alpină. În prezent, datorită răspândirii precare, este o plantă ocrotită de lege. De la plantele cultivate în scop medicinal se recoltează rădăcinile şi rizomii (Radix Gentianae). Nu se recoltează din flora spontană.

Substanţe active şi proprietăţi

Rădăcinile de genţiană conţin principii amare (genţiopicrina, amarogentina, genţiamarina, izogentizina), substanţe colorante, alcaloizi (genţianina). Amarogentina este una dintre cele mai amare substanţe cunoscute.

Preparatele fitoterapeutice din rădăcinile de genţiană exercită o acţiune tonică amară, stomahică, aperitivă, antipiretică, anitmalarică, vermifugă, antipsihotică.

Indicaţii terapeutice, preparare şi administrare

Genţiana este utilă pentru stimularea poftei de mâncare, în dispepsii, anemii, stări de convalescenţă şi ca tratament adjuvant în malarie.

Se prepară o infuzie din ½ linguriţă pulbere de rădăcină la o cană cu apă. Pentru stimualrea poftei de mâncare se beau 4-5 înghiţituri, cu 30 minute înainte de fiecare masă principală.

La copii se poate încerca siropul preparat după cum urmează: se toarnă un pahar de apă clocotită peste o lingură de rădăcini de genţiană şi se lasă la macerat timp de 6 ore. Peste lichidul separat prin strecurare se pun 200 g zahăr după care se fierbe la foc liniştit până ce compoziţia se îngroaşă şi capătă consistenţă de sirop. Se administrează câte o linguriţă înainte de masă.

Genţiana intră în componenţa tincturii Apetit.

Ghimpele

Ghimpele (Ruscus aculeatus) este un arbust de talie mai mică din familia Liliaceae. Frunzele ghimpelui au două particularităţi: rămân verzi şi în timpul iernii şi sunt ascuţite la vârf, ca nişte ghimpi. Ghimpele are un aspect ornamental deosebit, în special toamna, când pe fondul verde al frunzelor se detaşează fructele globuloase, ca nişte cireşe, de culoare roşie. Ghimpele este o plantă rară, ocrotită de lege.

Substanţe active şi proprietăţi

Rădăcinile de ghimpe conţin saponozide, glicozide, ulei volatil. Principiile active imprimă preparatelor de ghimpe proprietăţi diuretice, antihemoroidale, trofice asupra pereţilor vaselor venoase şi îşi găsesc aplicabilitatea în boala hemoroidală, boala varicoasă, ulcerele varicoase.

Intră în compoziţia tabletelor Uroplant.

Dr. VALENTIN NĂDĂŞAN

Materialul a fost preluat cu permisiunea autorului din volumul „Plantele medicinale uzuale în fitoterapie” Editura Prisma 2003.

Dacă doriţi să ne adresaţi întrebări suplimentare în legătură cu fitoterapia, puteţi să o faceţi accesând adresa de internet http://www.sanatateplus.net secţiunea „Întrebări”, subsecţiunea „Întrebări medicale”.

Luna aceasta am primit iarăşi f. f. puţine scrisori. Chiar aşa de greu să ne fie să scriem o scrisoare bogată în conţinut, care să transmită „ceva" tuturor celorlalţi!? Să fie comoditatea!? Să fie indiferenţa!? Să ajungem să avem o revistă de „doar" 16 pagini!? Depinde şi de noi!

Ajutat de bunul Dumnezeu, pentru ca revista să apară în fiecare lună, eu lucrez o lună, aproape zi de zi, însă nu pot să fac şi partea voastră!

Vă reamintesc tuturor că 50 % din conţinutul revistei (9 pagini) are legătură strânsă cu scrisorile pe care voi le trimiteţi (atât cu numărul, dar şi cu conţinutul lor), aşa că… SCRIEŢI!

Străjan Laura
Sibiu

Să trăim frumos chiar şi atunci când cei din jur uită să o facă. Dacă noi vom şti să iubim chiar şi pe cei care ne privesc cu dispreţ, poate în timp şi ei vor face la fel.

Mi-au plăcut mult şi consider că trebuie să devină realitate în viaţa noastră. Însă cum primul pas este cititul… m-am hotărât să le public.

Cu toată plăcerea am publicat poezia. Îţi mulţumesc că ai trimis-o prin e-mail. În felul acesta m-ai ajutat, deoarece decât am copiat-o şi i-am pus diacriticele.

Vălean Romeo
Satu Mare

Te-ai gândit vreodată ce speranţă de viitor avem? Mulţi oameni nici nu se gândesc la un viitor plin de pace şi prosperitate. În general, oamenii cred că singura viaţă de care ne putem bucura este cea din prezent.

Nu ai dori ca împreună cu alte persoane să te bucuri de o lume în care răutatea, criminalitatea, războaiele şi violenţa să aparţină trecutului?

Mi-au plăcut mult aceste două întrebări şi afirmaţia din prima parte, menite să ridice alte şi alte întrebări în mintea fiecăruia dintre noi. Şi ce bine ar fi dacă fiecare am căuta (şi am găsi) răspunsul în Sursa cea mai sigură: Cuvântul lui Dumnezeu. Adevăratul Dumnezeu (aşa cum te exprimi tu) aşteaptă cu nerăbdare să ne răspundă, să ne mângâie, să ne aline, să ne încurajeze, să… („*Ferice de cine citeşte şi de cei ce ascultă*..." Apoc. 1: 3p.p.)

Geană Viorel
Cornu (Prahova)

Nu-mi găsesc cuvintele pentru a vă mulţumi pentru această minunată revistă. Cu sinceritate această revistă aş pune-o pe primele locuri printre marile cotidiene şi reviste. Spun acest lucru pentru că nu mai găsim decât ziare şi reviste cu articole de scandal sau viaţa aşa ziselor vedete. Dar despre viaţa unei persoane cu dizabilităţi sau cu ce face ea, nu există nici un articol.

Şi ca să vă dau un exemplu în acest sens. Este vorba de un mare pictor care se află în scaun cu rotile, se numeşte Gheorghe Aştileanu, din Cluj. Dânsul a pictat în mărime naturală portretul Papei Ioan al II-lea şi i l-a dat personal. Tabloul se află în muzeul Vaticanului. Despre acest lucru nu s-a scris nici un rând, în nici un ziar, sau vreun reportaj TV. Cu siguranţă sunt multe persoane cu dizabilităţi care fac ceva util.

Doresc să pun şi eu o întrebare: ...De ce Îl căutăm pe Dumnezeu mai mult atunci când ne aflăm în suferinţă sau când avem diferite necazuri?

Pe Dumnezeu Îl găsim oricând, dar numai noi să vrem să-L găsim. Dar din păcate…

Profunde observaţii şi întrebări. Cât despre „găsirea" lui Dumnezeu: „***Căutaţi pe Domnul câtă vreme se poate găsi; chemaţi-L, câtă vreme este aproape.***" (Isaia 55: 6); „***Mă veţi căuta, şi Mă veţi găsi, dacă Mă veţi căuta cu toată inima.***" (Eremia 29: 13). În amânare… este pericol mare!

Mulţumesc pentru acel articol din ziar. M-aş bucura mult dacă ele însele mi-ar trimite experienţa de viaţă. Deja le trimit revista celor două surori din R. Moldova (tare mult aş vrea să ştiu dacă o şi primesc).

Mulţumesc şi pentru fotografie. Superbe lucruri vă ies din mâini. Felicitări!

Stănilă Marius
Sibiu

Vreau să vă mulţumesc pentru această revistă pe care o primesc. E o revistă frumoasă, cu foarte multe învăţăminte bune care trebuie luate în considerare de către noi toţi.

"Totul este posibil celui ce crede", totul ne este posibil şi nouă. Domnul să ne ajute frate să ducem la bun sfârşit ceea ce începem, să fim "ca un pom sădit lângă un izvor de apă", aşa cum scrie în Psalmul 1.

Aşa să ne ajute bunul Dumnezeu! Cât despre *"Totul este posibil celui ce crede", totul ne este posibil şi nouă",* sunt întru-totul de accord, cu o "mică" specificare: numai dacă El ne luăm timp să-L cunoaştem prin studiul Cuvântului, prin experimentarea rugăciunii, prin…, astfel încrederea noastră în El va creşte şi, încetul cu încetul, va deveni TOTUL pentru noi.

Regret că n-am putut publica poezia!

Dumitraşcu Alexandrina - Slobozia; Cîrje Ionuţ - Mogoşoaia; Sava Emilia - Ologeni (Prahova); Purcărea Cristina - Cristian (Braşov); Ursu Stela - Vânju Mare (Mehedinţi); Rădulescu Cătălina - Bărbuleţ (Dâmboviţa); Coţofană Doina - Bucureşti; Pisău Eleonora - Săcele (Braşov); Teodorovici Magda - Rădăuţi; Andreas Dănuţ - Zalău; Bezerdic Tatiana - R. Moldova; Barbu Sorin - Piteşti; Cepoi Marcel - Comăneşti (Bacău); Matfeev Roxana - Botoşani; Nicolae Rodica - Ştefăneşti (Argeş); Damian Florin - Bârlad; Saiu Gabriel - Buzău; Ţugui Mioara - Brăila;

Vă mulţumesc din suflet pentru sms-uri, pentru e-mail-uri, pentru… Scurtele voastre mesaje de apreciere şi încurajare îmi umplu inima de fiecare dată. Ce bine ar fi dacă, din când în când, aţi scrie şi câte o scrisoare „bogată"!

Cât despre cei (cele) care îmi înfrumuseţează ziua cu telefoanele lor, acelaşi: Vă mulţumesc din suflet!, însă şi acelaşi: Ce bine ar fi dacă, din când în când, aţi scrie şi câte o scrisoare „bogată"!

>>> continuare din pagina 02

George Didilescu, preşedintele ANPH, mi-a declarat pe scurt că „într-adevăr, instituţia noastră are două dosare în legătură cu această organizaţie neguvernamentală, pe informaţie publică. Un proces a fost cîştigat de ANPH, un proces se află încă pe rol". Comentariile s-au oprit aici.

Cît despre (in)vizibilitatea persoanelor cu handicap, tot oficial (retoric deja) aflu că „lipsa accesibilităţilor poate fi un răspuns. Un alt răspuns poate veni din partea atitudinii comunităţii. ANPH a iniţiat şi dezvoltat mai multe campanii de informare şi sensibilizare privind nevoile persoanelor cu handicap, rezultatele concrete fiind dificil de măsurat în timp". Cît despre cine este totuşi vinovat pentru situaţia de acum, preşedintele ANPH îmi spune că „a învinui pe cineva pentru o situaţie poate fi atitudinea care ne convine. Poate că fiecare dintre noi are cîte o vină. În primul rînd pentru că ştim foarte puţin despre persoanele cu handicap, despre ceea ce pot şi despre barierele pe care le întîmpină cînd doresc să fie prezenţi printre noi".

Cînd vine, aşadar, vorba de teorie, sîntem cu toţii pe aceeaşi lungime de undă, dar ce se întîmplă practic cu respectarea legii, cu accesibilizarea, de ce lucrurile stagnează? De ce avem un ANPH? „Accesibilităţile la mediul fizic sînt necesare pentru a garanta participarea activă în viaţa comunităţii a persoanelor cu handicap şi reprezintă o condiţie de bază în acest sens. Actul normativ menţionat alocă un spaţiu larg accesibilizării mediului fizic, informaţional şi comunicaţional. În principiu, e vorba de a gîndi şi construi astfel încît mediul fizic să devină prietenos cu toţi cei care au probleme de limitare a accesului: persoane cu handicap, vîrstnici etc."

Atingînd capitolul „accesul persoanelor cu handicap la educaţie" mi se spune doar că „legea nr. 448/2006 creează, împreună cu alte acte normative din domeniu, cadrul general necesar facilitării accesului", iar despre implicarea şi atribuţiile reale ale ANPH, „monitorizarea realizării accesibilităţilor este asigurată de Inspecţia socială, începînd cu semestrul II al acestui an". Oficial, aşadar, iar ne merge bine.

Pune-te în locul meu

Cu toate că pe hîrtie lucrurile par să meargă de minune, România a intrat în UE „fără persoanele cu handicap", adică fără aproximativ 500.000 dintre cetăţenii săi „pe care îi condamnă la izolare", după cum a declarat Linda Fischer, coordonatoarea programului „Pune-te în locul meu", demarat din 2004 în cadrul Fundaţiei Soros România (FSR). În derularea programului, un „exerciţiu de cunoaştere a celui de lîngă noi", mergînd pe ideea „dacă îl vezi, îl cunoşti", s-a făcut şi o evaluare a spaţiului public. În 2006, în contextul noii legi şi în parteneriat cu Organizaţia Naţională a Persoanelor cu Handicap din România, FSR a creat un „instrument de măsurare a gradului de accesibilizare, pornind de la indicaţiile din Normativul pentru adaptarea clădirilor civile şi spaţiului urban aferent la exigenţele persoanelor cu handicap". Rezultatul evaluării: în România, la ora actuală, nu există nici o clădire care să poată fi considerată complet accesibilizată. Dintre primării, „parţial accesibilizate" există doar în Bucureşti şi Satu Mare. În spitale, accesul persoanelor cu dizabilităţi e mult îngreunat şi aceeaşi situaţie se înregistrează şi în cazul instituţiilor de învăţămînt, care ar trebui să fie prima treaptă a integrării sociale. Doar în cazul spaţiului privat - de genul supermaket, bănci, farmacii accesibilizarea e mai bună.

„Persoanele cu handicap la noi sînt aproape invizibile, nu prea au cum, fizic, să iasă din casă. Şi nu prea există nici oameni care să militeze pentru vizibilitatea lor; se mai desfăşoară campanii, se mai dau concerte, dar adevărul e că în România situaţia lor nu există pe agenda publică."

Aici apare problema de mentalitate. Cînd creşti într-o societate care îţi inoculează ideea că eşti victimă, e foarte greu să ieşi şi să-ţi asumi existenţa publică. Din păcate, în România după spusele Lindei Fischer multe ONG-uri nu au capacitatea financiară şi instituţională de a susţine campanii de acest gen pe termen mediu şi lung. Merg mai mult pe ideea de ajutor, de dezvoltare profesională şi de integrare socială. Mai puţin pe ideea de promovare. Din studiile desfăşurate în cadrul proiectului a reieşit că problema ţine foarte mult şi de societate, de „lipsa de informare la nivel de comunitate, şi nu mă refer la o campanie naţională cu spoturi sociale la televizor, ci la cineva care să meargă pe stradă sau să intre în şcoli şi să spună: «avem o fetiţă care la anul va veni la şcoală şi are nevoie de accesibilizare»".

Întreb de rampele de tipul „mai bine n-ar exista". Dau exemplu o bucată de metal, sprijinită, perpendicular, de o bordură, în Piaţa Crîngaşi. Într-o zi un domn în vîrstă, în cărucior, s-a avîntat de unul singur pe acea „rampă". Norocul său a fost că oamenii din jur au prins căruciorul la timp. De ce mai sînt, aşadar, făcute aceste rampe? „Nu e rea-voinţă" - îmi spune Linda Fischer - „am întîlnit multe cazuri cînd am mers pe teren şi am evaluat accesibilizarea domeniului public. E lipsă de informare. Oamenii au auzit că trebuie să construiască rampe, dar puţini cunosc normele după care trebuie să le facă. Multe sînt făcute doar pentru a respecta legea, fără a ţine cont de Normativul care stabileşte standardele accesibilizării şi necunoscînd legea, nu o poţi respecta".

În acest context, cît de departe este societatea românească de normalitate? „E un exerciţiu greu pentru un optimist. Cred că pînă în 2010, 2015 problema accesibilizării spaţiului fizic va fi rezolvată. Cît priveşte deschiderea, mentalitatea faţă de aceste persoane, izolate pentru atît timp, asta va mai dura. În momentul cînd sistemul de educaţie le va fi deschis, vom conştientiza diversitatea. Numai cînd în realitatea de zi cu zi vom intra în contact cu persoanele cu handicap, vom conştientiza nevoile şi drepturile lor." Pînă atunci… vor rămîne la statut de oameni invizibili, privind, pe după ferestre, o normalitate care le e refuzată, peste care nepăsarea şi afacerile personale pun încă semnul (pe care doar ei îl văd şi îl resimt dureros) de „Acces interzis".

Articol din „DILEMA VECHE" Stela GIURGEANU
(preluat cu permisiune)
Propus de **Minculescu Marian - preşedinte SHL**

DACĂ

Dacă ştii să ierți,
Dacă ştii să uiți,
Să trăieşti fără nopți de ură,
Dacă te înalți cu aripi de vis
Pe calea iubirii de semeni
Dacă ştii să suferi
Fără să urăşti,
Dacă eşti tu însuți iubire
Vei şti cum e să fii iubit
Pentru că atunci eşti OM

Străjan Laura - Sibiu

ZBORUL

Câte o dată aş vrea să zbor,
Pare atât de uşor
Către cer acolo sus,
Până la Domnul Isus.

Şi sper că îmi va spune,
Că va face o minune
Să pot merge, să pot alerga
Asta e dorința mea.

Zărnescu Elena - Bucureşti

RUGĂ

Doamne Iisuse eu Te iubesc
Şi doar la Tine eu mă gândesc
Cobori Tu Doamne din nou pe pământ
Şi fă ca totul să fie sfânt.

Priveşte Doamne, ce de păcate
Priveşte Doamne, câte războaie
Priveşte Doamne, oameni plângând
Şi foc, şi boli, şi suferinți

Priveşte Doamne, copiii morți
Bolnavi de sida şi părăsiți
Priveşte-i Doamne, pe tineri toți
Handicapați, neputincioşi şi neiubiți!

Şi apoi, priveşte-i Doamne, şi pe bătrânii
Părinți, bunici care n-au case
Şi sunt singuri, părăsiți, bolnavi şi plini de nevoi
Şi, Te rog Doamne, ajută-i şi fii lângă ei.

Priveşte Doamne, şi păcătoşii
Şi răutatea acestei lumi
Dă-le la toți credința creştină
Şi arată-le la toți Doamne calea divină

Îndreaptă-i Doamne şi ajută-i pe toți
Şi pe cei buni şi pe cei răi
Te rog din suflet fiindcă ştiu că Tu poți
Căci Tu eşti Creatorul lumii: Mare, Bun şi Sfânt!

Drăghici Ionela - Berteştii de Sus (Brăila)

CASA MEA

Doarme somnul într-o rână
Casa mea, fată bătrână;
Sub o străşină, micuțe,
Stau doi pui de vrăbiuțe.

Sus, pe țigla-i argintie,
A-nființat ciupercărie
Un vraci, gârbovit şi mic,
Şi în scorbură de nuc

El, cu darul lui ascuns
A scos vrajă şi şi-a atins
Macii, muşețelul, crinii
Sunt podoabele grădinii.

În fereastră, mititică;
Neînsemnată şi umilă
Printre glastre stă pitită
O muşcată înflorită.

Floare roşie ca jarul
Bucuria mea! Eşti darul
Ce-l primesc în orice clipă
Draga mea, muşcată mică!

Stând de veacuri în furtună
Vremuieşte tainică
Gârbovită şi bătrână
Casa mea, muşcată mică!

Gheordănescu Maria - Cobadin (Constanța)

Talentul…
(Creatia ta)

Talentul…
(Creatia ta)

O, DOMNUL MEU!

O, Domnul meu!
Ce Tu le ştii pe toate
Spune-mi şi mie
Al meu drum
Ce sufletu-mi străbate.
Eu nu aş vrea ca să-Ți greşesc
Cu gândul sau cu fapta
Fi-mi Tu alături tot mereu
Şi mă învață de bine.
Vreau ca să fiu copilul Tău
În cer doar lângă Tine
Dar până ajung în ceruri sus
Ajută-mă aici
Să nu mai plâng
Să-mi port Isuse crucea.

Postelnicu Mădălina - Azuga

Talentul…
nu cunoaste
handicap!

TRANDAFIRII IUBIRII

Cele mai minunate flori ale iubirii,
Au fost şi vor fi mereu trandafirii.
Trandafirii, ce bine ştiu ei a ne arăta
Cât de frumoasă şi de grea este iubirea.

Parfumul lor ne ajută să ne apropiem,
Sufletul cu iubirea lor ni-l îmbătăm,
Şi aşa îmbătați cu parfumul iubirii,
Mergem îmbrățişați pe drumul fericirii.

Frumusețea florii lor ne va arăta
Cât de frumoasă şi plăcută este iubirea,
O floare roşiatică, trandafirie chiar,
Care ne va pune mereu sufletul pe jar.

Dar iată că şi spinii lor ne vor arăta,
Cât de grea poate să fie uneori iubirea,
Atunci când va sosi momentul despărțirii,
Cât de bine ştiu să-l reprezinte trandafirii.

Popescu Nicoleta - Bughea de Jos (Argeş)

MIRACOL DE TOAMNĂ

În viața mea de semi-pelegrin
Ajuns-am într-un sat de lângă munte
Şi-am poposit lângă un tei bătrân
Să-mi odihnesc ciolanele-obosite.

Teiul sălbatic, falnic în statură
A fost o gazdă tare primitoare
Şi pe un pat de iarbă verde, crudă
Mi-a aşternut umbra-i odihnitoare.

Iar de pe ramuri, ascunse de frunze
Câteva specii de ciripitoare
Şi-au arătat talentu-n serenade
Hrănindu-mi sufletul cu încântare.

Am închis ochii, m-am golit de gânduri
Vrând ca să uit că-s fire visătoare
Dar iute m-a adus la realitate
Un foşnet ce se puse în mişcare.

Fusese-un ghiomotoc de veveriță
Având coada de vreo trei ori mai mare
Şi furişată-n scorbura din tei
Privea la mine, jucăuşă tare.

Atunci am observat eu, cu mirare
Din scorbură ițite rămurele
Pui de castan, Doamne, ce bucurie
Cât îmi doream, în visurile mele!

Iertare i-am cerut şi veveriței
Şi teiului, pentru că mi-am permis
Smulgând, uşor, din scorbură, puiandrii
Să fac realitate dintr-un vis.

Plecat-am iar la drum, cu sufletul cântând
Şi cu mlădițele-n rucsacul din spinare
Visând la doi castani maturi, în floare
Părând mai lungă calea la-nturnare.

Creşteau încet puiandri de castan
Ca doi străjeri la poarta unei case
Din satul dobrogean unde-aşteptam
Să-mi dăruiască florile frumoase.

Dar n-am avut această bucurie
Destinul m-a gonit din casă, sat...
Era o zi de toamnă plângăcioasă
Atunci când mi-am luat lumea în cap...

Trecut-au ani, s-au aşternut uitări
Şi-i toamnă iar, una lungă şi caldă
În care-au înflorit cireşii, merii, liliacul
Ce cheamă trecătorii să îi vadă.

Miracol la miracol pare-a trage
Şi eu am astăzi visul vieții mele:
Castanii mei, împodobiți cu flori
Ce răspândesc în jur scântei de stele!

Victoria Ştefan - Piteşti

Talentul…

nu cunoaste

handicap!

Talentul…
(Creatia ta)

CĂUTARE…

Iubitule, te caut…
prin urme de vară
ochii tăi două umbre arămii îşi caută
somnul în palma mea, plânsă, ascunsă-n
nisipul fierbinte al renunțărilor obosite.

Te privesc, cum te iubesc;
aşa cum iubesc lumina ta, lumina mea
simbol al trăirii mele; dragostea mea
de dincolo de oameni
de dincolo de lume, de dincolo…
de dincolo!... Te iubesc!!! Te iubesc!!!

Îți şoptesc, dar ce păcat, spun că
nu-şi găseşte ecou de revenire;
Simt că plecarea ta îmi fărâmă inima
în bucăți de lună aburind retina
dreaptă a ochiului.

De departe aud cum tăcerile tale
albe surzesc garoafele de umbră
din albastrul cerului.

Te caut cenuşă plânsă de dor,
prin bucățile de fericire ale unei nopți
neîmplinite.
Mâna mea îşi strecoară
lucirea mată de şarpe pe unduirea
blândă a coapselor tale,
şi simt cum sângele îți plânge
în obraz de dorință…

Vreau mângâierea brutală
a mâinilor tale.
Vreau sărutul blând
Vreau privirea caldă,

Vreau umărul pe care pot să plâng
de-atâtea ori de fericire!
Iubitule, hai vino, fii lângă mine
În lăsarea nopții reci:
Ce se anunță să vină.

Lacrima Tristă

FĂRĂ TINE

A mai trecut o zi
Fără tine!
Nu ştiu cum va fi mâine
Dar ştiu cum e azi
Durerea mă cuprinde,
Dorul mă apasă,
Ai lăsat nişte ochi căprui înlăcrimați
În urma ta un suflet pustiu,
Pierdut şi gol.
Nici nu ai privit în urma ta ce laşi
Să ştii! Eu te-am iubit cu adevărat!
Tu… doar te-ai jucat.

Szabo Iuliana - Remetea (Harghita)

Talentul…

nu cunoaste

handicap!

...::: Să ne rugam pentru :::... ...::: Să ne rugam pentru :::... ...::: Să ne rugam pentru :::...

Cu mare bucurie am primit sugestia voastră de a exista o asemenea rubrică în cadrul revistei noastre şi cu mare bucurie consemnez alte cereri de a ne ruga împreună pentru ceva sau pentru cineva anume.

Ştiu că este greu şi unora dintre noi chiar poate să li se pară ciudat sau chiar să-i deranjeze o asemenea rubrică (aşa aş fi simţit şi gândit eu în urmă cu câţiva ani), însă avem un Dumnezeu atât de minunat şi de dornic de a ne răspunde la rugăciune (ştiu din propria-mi experienţă), încât ar fi o lipsă de înţelepciune de a nu asculta de îndemnul Său de a ne ruga unii pentru alţii.

În plus, aceasta arată nu numai că avem încredere în El, ci şi că simţim unul cu celălalt, că ne pasă.

Vrem să rugăm pe toţi prietenii noştri, cititori ai revistei, să se roage pentru noi, deoarece trecem printr-o perioadă foarte grea în căsnicie.

Tinu Ionuţ & Karinuţa - Gherla (Cluj)

Să ne rugăm pentru familia Munteanu (Mariana şi Emil) care trece prin grele încercări. Domnul să-l ajute pe Emil să i se vindece mâna.

Oprea Laurian - Peretu (Teleorman)

Să ne rugăm pentru Burcea Aurel ca Domnul să îi dea tot ce are nevoie. Să ne rugăm ca această revistă să apară cât mai mult timp şi la cât mai multe pagini.

Ungureanu Claudia - Nămoloasa Târg (Galaţi)

Pentru părinţii mei şi pentru construirea unei camere. Anii au început să se adune şi pe umerii lor, iar o cameră mare, în care ar putea folosi macaraua (pt. a mă urca pe căruţ) şi în care ar putea încăpea uşor şi un pat pe mijloc (pt. a mă întoarce, n-ar mai trebui să mai mă tragă, ci doar să mă rostogolească).

Burcea Aurel - Peretu (Teleorman)

Aşa cum v-am anunţat, cu ajutorul bunului Dumnezeu, am întocmit şi am înaintat la ASI (fostul SCOAR) cererea necesară pentru o nouă sponsorizare, pentru încă un an. Cererea a fost aprobată, însă suma alocată este f. f. f. mică: dacă anul trecut ni s-a aprobat şi ni s-a dat suma de 150.000.000 lei, anul acesta ni s-a aprobat doar 20.000.000 lei. Aceasta în condiţiile în care cheltuielile pe lună se cifrează la aproape 38.000.000, deoarece…

Începând cu luna august, costurile de expediere a revistei pe poştă s-au dublat: de la 3.000 lei / buc., la 6.000 lei / buc. Şi cum expediez aproape 2.600 reviste pe lună!!! (şi cum în fiecare lună primesc noi adrese…)

Pentru toţi cei care dorim ca această revistă să apară şi în viitor (şi eu cred că toţi ne dorim aceasta), revin cu rugămintea: „genunchiul jos". Bunul Dumnezeu abia aşteaptă să ne ajute şi în continuare.

Mulţumiri multe celor care s-au rugat şi vor continua să se roage.

Burcea Aurel - Peretu (Teleorman)

P.S. Ca urmare a rugăciunilor înălţate până acum către Bunul Dumnezeu, un om al Lui, un om cu inimă mare, membru ASI, a hotărât să suplimenteze cei 20.000.000 promişi de ASI pentru anul acesta de finanţare (2007-2008), cu 40.000.000 din partea dumnealui.

SLAVĂ DOMNULUI şi MULŢUMIM!

...::: La Mulţi ANI! :::... ...::: La Mulţi ANI! :::... ...::: La Mulţi ANI! :::... ...::: La Mulţi ANI! :::...

Gheorghe Vasile Marian - Băbeni (Vâlcea)

*Aş dori să le urez **„La multi ani!"**, multă sănătate pentru bunii mei prieteni care nu m-au lăsat la greu, căror li s-a mai adăugat încă un trandafir în buchetul vieţii: **Oprea Gică** (8 noiemb.), **Iacob Niculina** (7 noiemb.), **Puşan Anca** (26 noiemb.). Cu multă dragoste, respect şi prietenie!*

Victoria Ştefan - Piteşti

***„La multi ani!"** Dragelor mele dragi: **Geta Schipor**, pentru 20 noiemb., **Ioana Căta**, pentru 27 noiemb., **Maria Ghidănac**, pentru 5 dec. şi **Viorica Alecu**, pentru 6 dec., multă sănătate şi linişte sufletească. Cu prietenie şi dor vă îmbrăţişează, Victoria.*

Lipovanu Anişoara - Valea Seacă (Iaşi)

*Pentru cumnatul meu, **Nistor Dumitru**, care pe 28 oct. a împlinit o frumoasă vârstă: multă sănătate şi să aibă tot ce-şi doreşte alături de cei dragi. Şi fratelui meu, **Lipovanu Cezar**, care şi el şi-a serbat ziua pe 2 oct.: aceiaşi urare. Mătuşii mele, **Maria Tătăruşanu**, şi ea pe 23 oct. a împlinit o vârstă frumoasă: aceeaşi urare.*

Bologa Anişoara - Greci (Mehedinţi)

*Pentru **Geta Schipor** (20 noiemb.) şi pentru **Gata Ioana** (27 noiemb.). **„La multi ani!"**, sănătate, putere de a merge înainte şi tot ceea ce bunul Dumnezeu doreşte pentru voi.*

Vasy, Gony & Geta - Galaţi

***„La multi ani!"**, pentru **Nuţy** din Matca - Galaţi. Îţi dorim ca-n drumul vieţii să cunoşti doar fericirea, lacrimile să-ţi fie zâmbet, ochii lucire sufletească, iar ziua de 7 noiemb. un vis îndeplinit pe mai departe.*

Norişor

*Îţi urez multă sănătate, tot ce-ţi doreşti şi un călduros **„La multi ani!"**, **Lupuşor** micuţ. Din partea prietenei tale care te iubeşte şi te va iubi mereu. Te pupă dulce, Norişor.*

Pavelescu Marinică - Piscul Sadovei (Dolj)

*Pentru **Diaconu Stela** (Topliţa), doamna şi mama **Pavelescu Maria** (Sibiu), unchii **Pavelescu Mihail** (Roman) şi **Iasa Mircea** (Bucureşti). Le doresc din tot sufletul meu multă sănătate şi **„La multi ani!"***

Ungureanu Claudia - Nămoloasa Târg (Galaţi)

***„La multi ani!"** pentru cei născuţi în luna noiembrie, printre care şi **Izvonaru Marian**.*

FOARTE IMPORTANT !

Cred cu convingere că bunul Dumnezeu se va îngriji mereu de tot ceea ce e legat de revistă, aşa că haideţi să continuăm să facem împreună frumoase şi plăcute surprize prietenilor, cunoscuţilor şi colegilor de suferinţă, aşa că reînnoim rugămintea de a continua să ne trimiteţi adrese ale semenilor şi prietenilor noştri cu handicap locomotor care, ca şi noi, trec prin aceleaşi frustrări, dezamăgiri, descurajări şi lupte sufleteşti.

Este frumos să ne bucurăm împreună de această revistă, de informaţiile pe care le conţine, de aceste articole deosebite, scrise de oameni deosebiţi.

Vă mulţumim!

INVITAŢIE APEL

Te-ai gândit că viaţa ta e un roman? Poate n-ai cutezat s-o priveşti aşa, dar acesta este adevărul. Pentru mulţi cititori ai revistei noastre, experienţele de viaţă relatate în ea sunt aşa de binefăcătoare.

Poate şi pe tine te-au încurajat sau ţi-au oferit sfaturi bune. Şi experienţa ta de viaţă contează pentru noi. Nu te gândi că este nesemnificativă, pentru că nu este aşa. Nu despre lucruri spectaculoase ţinem să scriem, ci şi de cele mici, dar care ne încurajează. Un mic succes pe care l-ai obţinut în lupta cu viaţa, poate fi şi pentru noi o încurajare. O inovaţie simplă pe care ai făcut-o şi pe care o împărtăşeşti revistei, poate ajuta vieţile a sute dintre noi.

Nu ezita să ne scrii despre viaţa ta, care poate ţi se pare nesemnificativă, dar care pentru noi poate fi un adevărat izvor de încurajare şi mângâiere.

Te aşteptăm în paginile revistei noastre!

IMPORTANT!

Ţinând cont că aprox. 50% din revistă o scriem împreună, subliniez că menţinerea ei la acest număr de pagini, depinde nu numai de bani, ci şi de scrisorile voastre (şi de numărul lor, dar mai ales de conţinutul lor) aşa că vă îndemn să scrieţi orice aveţi în suflet şi în inimă; orice credeţi că este un îndemn, o încurajare; orice credeţi că ne-ar putea ajuta pe noi toţi, cei care o citim. De asemenea, scrieţi-vă experienţele de viaţă, nu le desconsideraţi, şi nu uitaţi că aşteptăm mereu creaţiile voastre în domeniul literar.

Vă mulţumesc în numele tuturor!

ANUNŢ

Rog toţi cititorii ca, atunci când scrieţi o scrisoare (sms, e-mail) către revistă, să specificaţi numele şi adresa pe plic (sau în cuprinsul scrisorii, sms-ului…) pentru a putea cu uşurinţă identifica cine a scris-o. Reamintesc că, prin harul bunului Dumnezeu, aproape 2.600 de persoane primesc revista, iar numărul acesta, prin adresele trimise de voi, din fericire creşte în fiecare lună, aşa că…

Reamintesc că revista o lucrez singur (omeneşte vorbind) şi este imposibil să reţin şi să recunosc expeditorul numai după scris, după adresa de e-mail sau după nr. de mobil.

Nerespectarea acestor elementare lucruri, poate duce la neputinţa de a publica numele, gândurile, poeziile…

FOARTE IMPORTANT!

Cu toată plăcerea retrimit revista tuturor celor ce n-o primesc, însă date fiind cheltuielile suplimentare şi faptul că tipăresc puţine exemplare peste, vă rog mult, vorbiţi neapărat cu factorul poştal să ştie şi să vi-o aducă „din prima”. Repet: **Cu toată plăcerea retrimit revista tuturor celor ce n-o primesc** (în limita rezervei)

ANUNŢ RELUAT:

Cu ocazia sărbătorilor de iarnă dorim să vă putem oferi un mic dar, care constă într-un CD cu mărturia de viaţă a unei persoane cu handicap. Este un mic filmuleţ care ne redă curajul de a lupta cu suferinţa şi de a NU ceda. Dumnezeu este de partea ta, trebuie numai să vrei aceasta.

Nu vă dezvălui amănunte, ci vreau ca cel care doreşte să-l primească, să-l poată savura din plin. Merită, este deosebit!

Aştept să-mi comunicaţi dacă aveţi calculator sau DVD (cu divx) pentru a vedea filmuleţul, pentru a şti sub ce formă să fie făcută înregistrarea: CD simplu sau DVD.

Ne puteţi comunica dorinţa d-voastră la adresa şi telefoanele din revistă a asociaţiei „HandHope” (deoarece deţine adresele d-voastră).

Nota Redacţiei: Cei care aveţi calculator şi acces la internet, puteţi scrie şi direct persoanei care doreşte să vă facă această bucurie (tot persoană cu dizabilitate şi cititoare a revistei): e-mail: crinapags@yahoo.com

ANUNŢ

Pino Andraş Oprea Ploieşti

Autorul Pino Andraş Oprea, vinde cartea: "Jurnalul distroficului şi îngerul sufletului meu". Cine o doreşte mă poate găsi la tel. 0721-642890 sau 0244-543939 ID/email: pino_scriitorul@yahoo.com

ANUNŢ

Scurtu Vasile Craiova

Persoanele cu handicap locomotor din oraşul Craiova şi din împrejurimi care doresc să fie vizitaţi în vederea participării la programe şi studii (variate ca teme) sunt rugaţi să-şi exprime dorinţa prin sms sau apelând numerele de telefon 0752-055321 şi 0764-640374.

Cristopher Reeve

- un erou model -

- III -

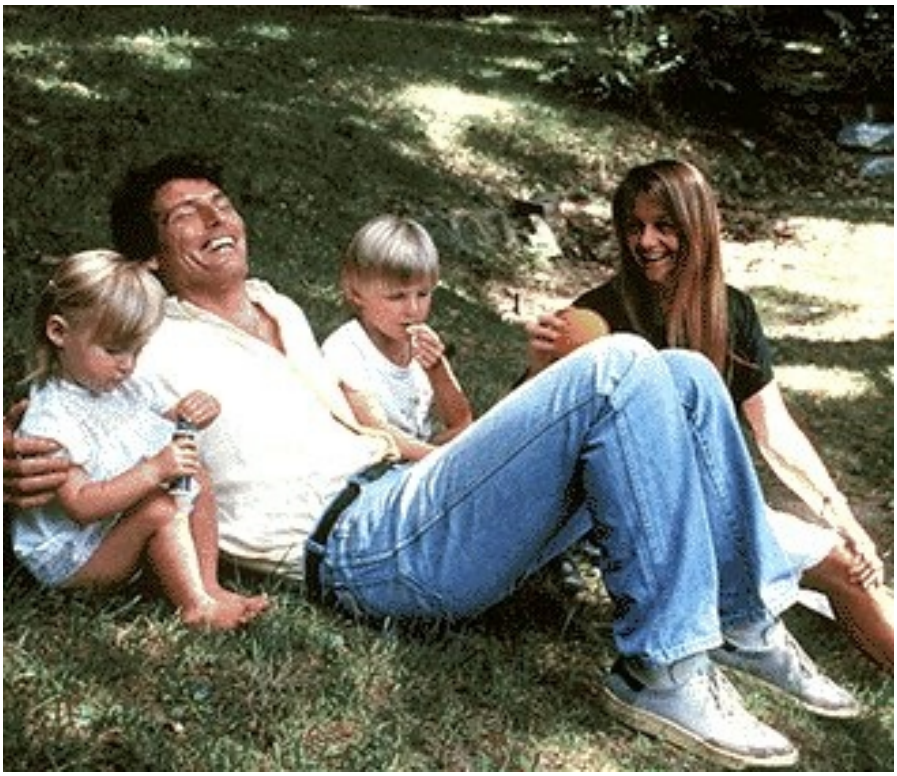

Activitatea lui Reeve după accidentul prin care şi-a secţionat măduva spinării, l-a determinat să lupte pentru creşterea numărului de cercetători în domeniul neurologic. În speranţa descoperirii mai rapide a unui tratament, s-a implicat şi în susţinerea dublării bugetului alocat acestui domeniu pentru Institutele Naţionale de Sănătate (NIH) un organism guvernamental, care face parte din Departamentul Statelor Unite pentru serviciile de sănătate şi acţiuni umanitare.

Însă din experienţa sa cu propria companie de asigurări şi în particular experienţele altor pacienţi pe care i-a întâlnit la Kessler, l-au încurajat să lupte pentru ca legislaţia care prevedea nivelul ajutorului financiar al asigurării pentru catastrofe de sănătate şi pagube, să fie mărit de la 1 milion la 10 milioane dolari. Reeve a acceptat poziţiile de preşedinte a Asociaţiei Americane a Persoanelor Paralizate şi de vice-preşedinte a Organizaţiei Naţionale a Incapacită-ţii. În asociere cu filantropul Joan Irvine Smith, a fondat Centrul de Cercetare Reeve-Irvin, în Callifornia şi Fundaţia Christopher Reeve în 1996, pentru strângerea de bani în vederea susţinerii cercetării şi acordarea de subvenţii agenţiilor locale, care se concentrează pentru îmbunătăţirea condiţiilor de viaţă ale persoanelor cu handicap.

Reeve a avut cel mai important rol în sensibilizarea opiniei publice şi în alocarea de fonduri pentru cercetare în domeniul leziunilor măduvei spinării. În 2000, Newsweek (ziar american) sublinia că "Datorită lui Christopher Reeve, bolnavii cu leziuni ale măduvei spinării, care numără peste 250.000 de persoane în SUA, au câştigat o mare atenţie, astfel că bolile care omoară în masă, precum cancerul şi congestia cerebrală au atras mai puţină atenţie".

Reeve şi-a făcut o serie de contacte la Washington, în timpul anilor de lucru în convingerea legislatorilor de a aloca fonduri mai mari cercetării în acest domeniu. Reeve preciza: «Este un lucru să prezinţi legislatorilor statistici, dar este unul foarte diferit şi convingător să şi le prezinţi feţele adevăratelor persoane, care au stat ca martori în faţa membrilor congresului, sau şi-au prezentat situaţia în media (ziare, televiziune şi radio)». În final Reeve a reuşit să strângă donaţii de 55 milioane dolari, pentru cercetare şi 7 milioane pentru organizaţiile fără scop lucrativ, care lucrează permanent pentru ameliorarea condiţiilor de viaţă ale persoanelor care trăiesc cu dizabilităţi.

Deoarece Reeve după tragedia pe care a trăit-o, a găsit forţa de a ajuta şi pe alţii, au fost mulţi oameni care au crezut că este un veritabil Superman. Episcopul Jonathan D. Keaton, îl descrie cu elogii în cartea sa - Go Make A Life sermon: "Văzându-l pe Reeve într-o stare atât de gravă, mi-au venit în memorie amintiri despre celebrul său rol în care juca pe Superman şi pe Clark Kent. Mi-am zis că Reeve în realitate se poartă ca şi Superman... L-am văzut pe Christopher Reeve, ca o piatră preţioasă pentru un jurnalist în investigaţii... Desigur, Superman este de crezut... În concluzie, eu cred că Christopher Reeve este Superman, deoarece din acest moment Reeve ne arată puterea sa, posibilităţile şi rezultatele unei voinţe de oţel, şi credinţa că va învinge boala.

Cu ajutorul lui Dumnezeu Reeve este un Superman, deoarece:

- ☐ El a supravieţuit accidentului de echitaţie şi s-a încurajat singur pe parcursul multelor luni de recuperare fizică penibilă;
- ☐ Reeve a rămas ataşat rolului

>>> continuare în pagina 17

>>> continuare din pagina 16

său de soţ iubitor şi tată pentru copii săi;

- ☐ El a păstrat speranţa, în faţa gravei leziuni a măduvei spinării şi a paraliziei care a însoţit-o, care i-ar fi putut distruge toată speranţa, în situaţia în care a ajuns de a depinde de soţia sa şi de alţi oameni, pentru a se hrăni, spăla, schimba, deplasa şi a fi transportat la medic.
- ☐ El a ajuns la concluzia că Dumnezeu mai are încă câteva lucruri să le împlinească cu ajutorul lui... Deci Christopher Reeve şi-a întors atenţia de la paralizia sa şi a început să caute mijloace, de a trăi din nou. Reeve a fost convins că multă lume trebuie să audă povestea sa. Fără a se limita de a comunica istoria sa prin scrisori, cărţi sau filme, care ar putea fi modificate, Reeve a ales să ţină conferinţe prin viu grai. Aceasta a însemnat să se arate în public, permiţând acestuia să-i vadă infirmitatea, să le vorbească de starea sa şi să le împărtăşească din lecţiile învăţate.

Astfel, Christopher Reeve a devenit un Superman în realitate".

- va continua -

Remembering Christopher Reeve - În amintirea sa

- ☐ "A suferit mult. Sunt fericită că a scăpat de toate tuburile acelea". Barbara Johnson (la mère de Reeve)
- ☐ "Eu cred că el a crescut pentru a personifica lupta eroică contra invalidităţii. Noi toţi am crezut că într-o zi o să-l vedem mergând din nou, în schimb, noi l-am văzut murind mult prea tânăr". - realizator de film - Michael Winner
- ☐ L-am întâlnit pentru prima dată, când Chris Reeve şi Margot Kidder erau împreună la turnarea unei scene pentru premiera filmului Superman. Deja îmi terminasem rolul în acel film în Canada, dar nu am refuzat o călătorie în Europa, la Londra, unde am fost invitaţi să ne vedem rezultatele muncii noastre. După ce am aflat că partenerul meu George Reeves, a fost rănit lucrând cu nişte sârme, am fost surprinsă să văd că utilizează acelaşi sistem şi cu Chris fiul său. Mai târziu, în cursul zilei, Chris, Margot şi cu mine am fost prezentaţi şi ni s-au adus mulţumiri pentru munca depusă la filmări cu serialele şi telespectacolele realizate. Nu l-am mai văzut pe Chris decât în 1994, anul precedent accidentului său. Succesul nu l-a schimbat deloc. El a rămas acelaşi respectuos, calm şi agreabil personaj pe care-l întâlnisem prima dată. Eu cred că lumea a fost un loc minunat avându-l, şi noi suntem acum puţin mai în siguranţă fără el. El îmi va lipsi". Noel Neill (Lois Lane care a avut o apariţie în Superman: Mama lui Lois Lane).

- va continua -

Sursa: http://www.chrisreevehomepage.Com

Trimis de **TRAIAN FLOREA - Canada**

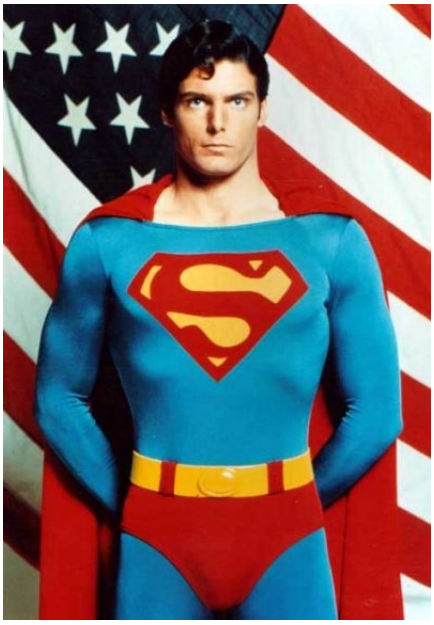

POȘTA REDACȚIEI

Cu tot respectul țin să reamintesc tuturor cititorilor că, dat fiind termenul de trimitere a revistei la tipografie, scrisorile voastre trebuie să ajungă la mine în cursul lunii anterioare apariției revistei. Sfatul meu este să scrieți din timp, deoarece este posibil ca în ultimele 2-3 zile ale lunii, spațiul la unele rubrici să fie deja ocupat!!!

<u>Vă rog mult, pe toți cei care scrieți, puneți-vă numele complet și adresa la expeditor!</u>

Mulțumesc mult pentru înțelegere!

Baicu Felicia - Timișoara

Stimată doamnă, scrisoarea d-voastră m-a zguduit teribil. Să priviți cum se sting doi dintre copii… nu am cuvinte!!!

M-a zguduit și impresionat teribil și dragostea și credința f. mari care le aveți în Cel care știe cum e să-ți pierzi copilul. Mă plec cu respect și admirație în fața d-voastră și familiei d-voastră (soțul și fiica). Tare mult m-aș bucura să am onoarea și plăcerea de a împărtăși telefonic gânduri și convingeri legate de viață, de Dumnezeu, de… tot.

Continuați să mergeți pe drumul credinței și veți cu toții împreună cu El. Abia aștept ca, atunci și acolo, Domnul să ne prezinte unul altuia.

Dinescu Emilia - Valea Stânii (Argeș)

A fost o încântare deosebită citirea scrisorii tale. Iar dacă la începutul lecturării ei, am crezut că numai prima parte este deosebită și impresionantă, când am citit a doua parte (cea în care scrii despre tine)… nici nu am cuvinte! Slavă bunului Dumnezeu că are oameni deosebiți ca tine!

Cu siguranță, cu ajutorul Lui, voi publica povestioarele care mi le-ai trimis. Când? Depinde ce conține și rubrica Spiritual. Le voi da cuiva să mi le copie în computer.

Mulțumesc mult, continuă să te încrezi în El și ține-o tot așa. El te iubește enorm și are nevoie de tine pentru cei din jurul tău! Prin harul Lui ne vom vedea cu toții la Marea de Cristal.

Ciobănoiu Gabriela - Pitești

M-a bucurat mult vestea că te-ai implicat în colaborarea cu acea firmă de asigurări și pensii de viață. Într-adevăr, reprezintă o sursă de venituri și este de viitor.

Cât despre experiența ta de viață, am citit-o pe nerăsuflate. Știu ca tu ai acces la internet și căsuță de e-mail, așa că tare mult m-ai ajuta dacă mi-ai trimite-o pe această cale. Mulțumesc pentru înțelegere și salutări multe și calde Ralucăi.

Popescu Nicoleta - Bughea de Jos (Argeș)

Ai perfectă dreptate: și eu cred că faptul că Romtelecom a făcut să fie gratuite convorbirile în telefonia fixă după ora 18, plus posibilitatea sms-urilor, au făcut ca să scadă numărul scrisorilor primite la revistă. Tu însă scrii regulat și cauți să și aibă substanță. Mulțumesc!

Cât despre primirea revistei, am mai spus-o și o repet: va fi și în continuare GRATUITĂ.

Lipovanu Anișoara - Valea Seacă (Iași)

De atâta timp nu mai trimisesei nici o scrisoare pentru revistă… așa că îți dai seama cât de mult m-am bucurat văzând-o și știind că mereu scrisorile tale conțin și „ceva" de publicat. Și nu m-am înșelat!

Citind cele scrise, m-am și bucurat, m-am și întristat: m-a bucurat vestea legată de ceea ce a apărut nou și frumos în viața ta și m-a întristat problema de sănătate apărută. Continuă să te încrezi în Dumnezeu, și El va purta de grijă!

Chiran Liviu - Giurgiu

Mi-a plăcut scrisoarea și propunerea făcută. De vreo 3 ani mă gândesc ca revista să conțină și o pagină de divertisment. Până acum nu s-a putut. O să mă gândesc mai serios, însă să văd ce se poate face. Mulțumesc!

Tănase Cristinel Cosmin - Pitești

Mă bucur că revista te-a ajutat și te ajută să nu te mai simți singur, să-ți faci prieteni și să ai o corespondență bogată. Regret că nu pot transmite salutările. Te rog să mă înțelegi (s-ar crea un precedent) și să le transmiți personal. Mulțumesc pt. înțelegere.

Tinu Ionuț & Karinuța - Gherla (Cluj)

Mă bucur că mi-ați scris și că m-ați anunțat din timp de schimbarea adresei. M-a întristat mult însă faptul că treceți prin probleme.

Cât despre transmiterea acelor saluturi… regret, nu se poate în paginile revistei. Vă rog, scrieți-le și transmiteți-le personal. Mulțumesc pt. înțelegere.

Dănilă Neculai - Suceava

Într-adevăr, pentru mulți dintre noi, perioada aceasta a anului, cu vremea atât de schimbătoare, este cam neplăcută pentru noi. Să ne punem încrederea în bunul Dumnezeu și să nu uităm că după nori întotdeauna apare și soarele. Să avem încredere și răbdare.

Stanciu Constantin - Buzău

Știu că sunt mulți cititori dispuși să facă abonament, numai pentru ca revista să continue să apară regulat, însă eu am convingerea că bunul Dumnezeu Se va îngriji ca revista să apară GRATUIT și în continuare. El va găsi și în continuare oameni deosebiți, cu inimă mare, care să sprijine (sau să continue să sprijine) revista. Dacă și dintre cititori doresc și pot să sprijine…

Și ai dreptate: „*...El știe când și cum să ne ajute.*"

Gal Viorica - Cluj Napoca

Cum bine ai preconizat, scrisoarea ta mi-a adus bucurie în suflet, însă nu o rază, ci un mănunchi. Mă bucur că prin revistă ai cunoscut un om deosebit, mă bucur că realizezi și apreciezi efortul enorm depus pentru ca această revistă să apară lună de lună, mă bucur că…. Practic, dacă n-ar fi fost atât de „personală", aș fi publicat unele pasaje din cuprinsul ei. Vă mulțumesc mult!

Regret că nu am putut publica mesajele pentru „La mulți ani". Reamintesc: numai cu ocazia zilelor de naștere!

Stănică Ion Claudiu - Bîlta Filiași (Dolj)

Sunt sigur că 24 noiembrie va fi una dintre cele mai frumoase zile din viața ta. Ai făcut o alegere înțeleaptă.

Cât despre întrebarea pusă, dacă casa și terenul aferent acesteia sunt pe numele fratelui tău, conform legii 448, art. 24, lit. b, nu plătește impozit pe ele la primărie (citește legea 448, doar de asta ți-am trimis-o)

Gheordănescu Maria - Cobadin (Constanța)

Mă bucură faptul că parcurgeți „cu lăcomie" paginile revistei. Vă mulțumesc și pentru experiența de viață trimisă, însă cred că transcrisă în computer va fi cam scurtă. Mai am vreo 2-3 experiențe la fel de scurte, așa că nu le-am putut publica.

Mulțumesc pentru fotografii și… salutări calde Ozanei.

Frătița Costică & Lucica Grivița (Galați)

Apreciez că ați scris, însă…. Într-adevăr, revista ajunge în toată țara, însă ajunge în mâinile celor al căror singur venit este ca al vostru și ca al meu. Iar o locuință…

>>> continuare în pagina 19

>>> continuare din pagina 18

Ceea ce vă îndemn este să apreciaţi faptul că aveţi unde sta, să refaceţi relaţiile cu părinţii, să le mulţumiţi că staţi împreună şi… aveţi nu numai o locuinţă, ci şi o familie lărgită. Eu fără părinţi… ar fi dezastru! Depinde şi de voi (sau: mai ales de voi!)!

Roman Octavian - Bucureşti

Dragă Octavian, revista a apărut şi a existat atâţia ani, deoarece este planul şi lucrarea Lui, şi cum El nu face niciodată lucrurile pe jumătate, cu siguranţă va apărea şi în viitor, aşa că stai liniştit!

Cât despre trimiterea revistei acelui bun prieten cu handicap… cu toată inima! Te rog mult, trimite-mi scrisorile de acum înainte prin e-mail. Mulţumesc.

Crîşmaru Niculina - Brătila (Bacău)

Continuaţi să vă rugaţi pentru revistă, să aveţi încredere în El şi… staţi liniştită: aşa cum S-a îngrijit de toate cele necesare apariţiei revistei timp de 57 de luni, Se va îngriji şi de acum înainte. Prin harul lui Dumnezeu, o veţi primi şi în continuare! Încredeţi-vă în El în toate problemele vieţii.

Anghelin Marcel - Baia Mare;

M-au durut şi speriat un pic primele rânduri, însă când am citit că şi tu te încrezi în bunul Dumnezeu, m-am liniştit. Citeşte Biblia şi încrede-te necondiţionat în El!

Szabo Iuliana - Remetea (Harghita)

Citind despre cât de mult te-a ajutat Scumpul Părinte Ceresc, oferindu-ţi ocazii şi momente deosebite, de care puţini au parte, inima mi s-a umplut de bucurie. M-au încântat şi poeziile, aşa că aştept să mai scrii.

Postelnicu Mădălina - Azuga

Te înţeleg Mădălina: primii 3 ani nici eu nu am putut ieşi, însă şi acum, după atâţia ani, realizez că am pierdut enorm prin acea izolare. Trebuie toţi să ieşim în societate, să ne facem cunoscuţi ca oameni normali, că avem aceleaşi trăiri, sentimente, că…. Dacă ne izolăm, vom avea numai şi numai de pierdut.

Tănase Monica - Gherghiţa (Prahova)

Mulţumesc pentru ceea ce ai scris la adresa revistei şi, cu aceeaşi mare plăcere voi trimite revista la noul cititor şi prieten al revistei.

Dănilă Neculai - Suceava

Dau slavă lui Dumnezeu că te-a ajutat să treceţi cu bine peste problemele de sănătate avute şi mă bucur că sunteţi aşa de receptiv la semnalele lansate de revistă pentru alţi cititori. Vă mulţumesc pentru multele făgăduinţe din Cuvântul Său, trimise ca încurajare. Domnul cu d-voastră!

Pal Tatiana - Bălţaţi (Iaşi)

Regret! Am şters din banca de date pe toţi cei din penitenciare. La 4 le-am trimis eu ştiind că au handicap, apoi am descoperit alţi 4-5 de care habar nu aveam (fie adrese trimise de voi - cititorii -, fie de ei, în ambele cazuri nespecificându-se că sunt în penitenciar). Alţi 12-14 i-am refuzat eu, nedorind să apară probleme.

Ungureanu Claudia - Nămoloasa Târg (Galaţi)

Apreciez faptul că ai scris atât de mult, însă cum scrisoarea a ajuns la limită, spaţiul revistei fiind deja ocupat… Cât despre apariţia revistei, roagă-te, încrede-te în El şi stai liniştită: este lucrarea Lui, aşa că…

Cidem Narcis Brâslaşu - Constanţa

Îţi mulţumesc mult că m-ai înţeles, aşa cum îţi mulţumesc şi pt. cele scrise. Aştept cu nerăbdare vol. 9 de versuri. Aş fi vrut să scriu de apelul tău, de transplant, de…, însă scrisoarea ta a ajuns târziu şi… Sunt sigur că mă vei înţelege şi de data asta!

Ghiţă Paul - Sihlea (Vrancea)

Am primit târziu scrisoarea, iar spaţiul… Cu toată plăcerea voi publica cele 2 anunţuri în nr. Viitor.

Doresc să corespondeze:

Angheluţă Florin - Braşov

Bună fetelor! Mă numesc Florin, sunt din Braşov şi am 27 ani. Lucrez şi mă descurc prin tot ceea ce trebuie să fac zi de zi. Aş vrea să cunosc o fată sinceră şi sufletistă, care se poate descurca mai bine, pentru o relaţie de lungă durată.

*Fetele care sunt interesate mă pot contacta la numărul de telefon **0767-135524** sau la adresa **str. Independenţei nr. 2, bl. 15, sc. A, ap. 2, loc. Braşov, jud. Braşov.***

Tănase Cristinel Cosmin - Piteşti

Mă numesc Tănase Cristinel Cosmin, sunt din Piteşti, am 27 ani, un handicap neuromotor gr. I. Mă descurc f. bine, merg, îmi fac cumpărături, dar sunt foarte singur, doar cu părinţii. Am tot ce îmi este necesar am o situaţie materială foarte bună, o familie minunată, părinţi şi fraţi, şi doresc cunoştinte doamne - domnişoare pentru întemeierea unei familii şi îndepărtarea singurătăţii. Aş dori să cunosc fete doamne fără obligaţii, fără locuinţă proprie, cu stare materială precară, între 25 30 ani, pentru prietenie sinceră, eventual căsătorie.

*Adresa mea: **Tănase Cristinel Cosmin Str. Iancu de Hunedoara, bl. B 19, sc. D, ap. 9, loc. Piteşti, jud. Argeş tel. 0348-431450 şi 0723-386972; e-mail** cristinel_tanase@yahoo.com*

Stănică Ion Claudiu - Bîlta Filiaşi (Dolj)

*Creştin adventist, îmi caut jumătatea şi a vieţii mele prietenie. Rog seriozitate. **Stănică Ion Claudiu, str. Pandurilor, nr. 80, loc. Bîlta Filiaşi, jud Dolj, cod 205302***

Gheordănescu Maria - Cobadin (Constanţa)

*Sunt născută pe 2 iulie 1952, locuiesc în **com. Cobadin, jud. Constanţa, str. Stejarului, nr. 15, tel. 0241-855286 şi mobil 0730-406027**. Am handicap gr. II, nevăzătoare, studii: liceu şi şcoală postliceală, iubesc literatura, pictura, arta decoraţiunilor, grădinăritul, animalele, cred în Dumnezeu şi sunt foarte sociabilă, dar sunt hipersensibilă.*

Doresc să corespondez cu persoane: indiferent de religie, sex, orientare politică, vârstă sau handicap (nu mă interesează şi nu mă reţine gravitatea lui, ba dimpotrivă). Scrieţi-mi orice, în limita bunului simţ şi a politeţii.

Ioniţă Cosmin Dan - Băleni Români (Dâmboviţa)

*Mă numesc **Ioniţă I. Cosmin Dan, loc. Băleni Români, jud. Dâmboviţa, cod 137015**, am un handicap gr. I (paraparezăspastică), am 31 ani şi doresc căsătorie cu o fată f. f. sinceră, chiar şi cu acelaşi diagnostic. Pot fi contactat şi la nr. **0729-170098**.*

SPONSOR: S.C. RELIAN S.A., distribuitor utilaje agricole, sistemeee de irigat prin picurare, etc.
CONTACT: Şos. Alexandriei, nr.220, sector 5, Bucureşti tel. 021-4205914; 0742-358431

Asociaţia "HandHope"
Burcea Aurel, str. Băltăreţu nr. 565,
loc. Peretu, jud. Teleorman, cod 147240,
Tel. 0247-327122; 0765-365533
e-mail: aurelsda@yahoo.com

Tipărit la: Tipografia A.F. Gîgîlice Petre - telefon 0247-313041